

vide den ved Indkjøbet af de nødvendige Bygninger. Man kan sige, at naar man baade tager Hensyn til Bygningsudgiften og til den Udgift, som er forbundet med at kjøbe Grundene, vil man er ved at blive paa den gamle Plads spare henimod en Million Kr., og det er dog ogsaa et rimeligt Hensyn at tage. Men dernæst er det min Overbevisning, at man vil kunne faae et særdeles godt indrettet Musæum der. Ved at indkjøbe disse Bygninger, rive dem ned og udvide Musæumsbygningen ud over deres Grunde, vil man faae Plads baade til det oldnordiske og det ethnografiske Musæum, til Møntsamlingen og til Folkemusæet samt endvidere Plads til Embedsboliger. Jeg er derfor taknemlig for, at man er gaaet ind paa den Vej, jeg har foreslaaet, at indkjøbe de Bygninger, som ligge imellem paa den ene Side Prindsens Palais og paa den anden Side den saakaldte Stalgaard og Oberformynderiet. Jeg tror, at man gjør fornødt deri, og jeg tror, at man derved vil endelig kunne slaa fast, at der skal Musæet ligge og ikke noget andet Sted.

Tauber: Jeg ønsker at ytre nogle Ord angaaende de to Forslag vedrørende Folkeshøiskolerne, som ere stillede paa Vædringsforslagslisten. Det, som den ærede Minister har stillet, og som er tiltraadt af Udvalgets Flertal, maa egentlig betragtes som en Indrømmelse fra Flertallets Side overfor Ministeren, idet Flertallet er gaaet ind paa at flytte denne Konto hen paa en Plads, som Folkethinget i lang Tid har modsat sig, medens Udvalgets Flertal selvfølgelig er blevet staaende ved den Sum, som blev vedtagen her ved anden Behandling. Den ærede Minister har ikke stillet Forslag om at forandre den af den gode Grund, at han ikke kunde vente at faae den nedsat her i Thinget, men vi hørte i Dag ligesom ogsaa ved anden Behandling, men i Dag endnu stærkere end forrige Gang, at han paa ingen Maade derved vil forbinde sig til at værgе denne Post i Landstthinget. Ved dette Forslag, som er vedtaget af Udvalgets Flertal og ventelig jo ogsaa vil blive vedtaget af Thinget, har man altsaa spøiet Ministeren i, at Bevillingen bliver indsat paa en Plads, hvor han længe har ønsket at faae den, og Andet er der ikke flet. Det Forslag, som er stillet af mig og tvende ærede Medlemmer, gaar, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Hansen=Ustykke) allerede har udviklet, ud paa at gjenindsføre en Ordning, der kommer saa nær som mulig til den Aftale, som tidligere har været truffet angaaende dette Forhold, men som ikke er blevet

overholdt fra Regeringens Side i det sidste Aar. Den Aftale, som blev truffet, gik ud paa, at Rigsdagen skulde give 50,000 Kr., og af disse 50,000 Kroner skulde der gives et lille Bidrag til Tilshyn og Bistand, og Resten skulde fordeles saaledes, at Ministeren havde 15,000 Kr. til Disposition, medens den større Del blev fordelt efter Elevantallet, Lærerkrafterne og Timeantallet mellem de Skoler, mellem hvilke den skulde fordeles, hvilken Afgjørelse regelmæssig fandt Sted ved en Aftale mellem Regeringen og Finantsudvalget. Nu se vi, at efterat Landstthinget for 2 Aar siden nedsatte de 50,000 Kr. til 40,000 Kr., uagtet Ministeren i Landstthinget forfægtede de 50,000 Kr., og selv havde foreslaaet denne Sum, tog den ærede Minister paa det administrative Budget, som blev udstedt, kun de 40,000 Kr., hvilket jo staar i paafaldende Modsetning til, hvad der ellers skete. Thi ellers saae man regelmæssig, at naar Ministeren havde forlangt et større Beløb, men et af Thingene nedsatte det, saa tog Ministeren uden Hensyn dertil det store Beløb. Forstjellen ligger maaste deri, at her var det Landstthinget, der havde nedsat Beløbet, medens det ellers var Folkethinget, som havde foretaget denne Gjerning. Som Følge deraf blev den Sum, som der havde været en fast Aftale om i en Række af Aar imellem Kultusministeren, saavel den nuværende som de foregaaende, og Finantsudvalget paa Folkethingets Vegne, nedsat. Men ikke blot dette skete. Det er Alle velbekendt, at en stor Del Høistoler ere blevne udelukkede fra Tilskud af politiske Grunde og alene af politiske Grunde, og paa den anden Side se vi, at der er Høistoler, hvis Bestyrere drive den yderste Grad af Høirepolitikk og Høireagitation, som faae de højeste Tilskud og ere blevne og blive begunstigede fra Ministerens Side paa alle Maader. Vi maa forudsæ, at hvis det bliver ved paa denne Maade, vil efterhaanden den ene efter anden Skole, begunstiget af Ministeren som Hørestole, udelukkende derved rykke frem Landet rundt, og de ville saa faae Tilskud. Det er den Vej, som man vil komme ind paa, dersom den ærede Minister forsætter den Krig, som han i saa god Forstaaelse med Landstthinget fører mod Folkeshøiskolerne. Jeg tror, at der er Grund for dette Thing til at nedlægge Indsigelse derimod, og det er det, vi have ønsket at gjøre ved dette Vædringsforslag. Jeg vil sige til den ærede Minister, at dersom han vil stille i Udsigt, at denne Krig mod de udelukkede Høistoler skal ophøre fra Ministerens Side, og han vil sige, at nu have de været straffede længe